

Karla

öfver

RÄMSBERGS GRUFVOR

i Råms Socken af Vermlands Län

Upprättad år 1886

at
Hamburg.

Skala 1/800

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 Meter

Beteckningar:

Svartmalin.
Eurit.
Jord.
Äldre grusrum med okända konturer.
Sänkning.
Skärpningar och rasbottnar i dagen.
Bergsprickor " " "
Mar " " "
Jordhöjder och sluttningar " " "
Linledning " " "
Allfaktsläna på backar " " "
Kasberg.
Fyllberg med rullskakt.

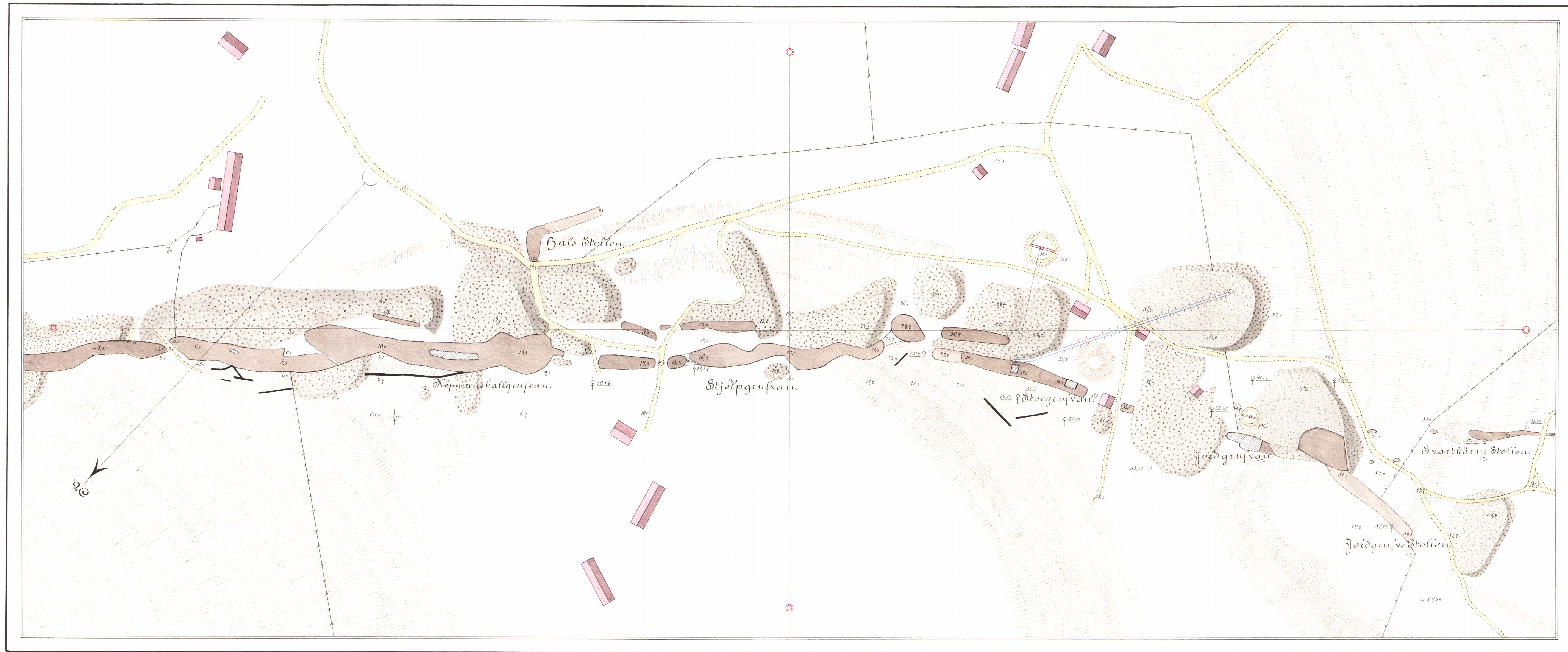
Svarta siffror utmärka afvägningar å sulor m. m.
 Röda " " " " " " " "

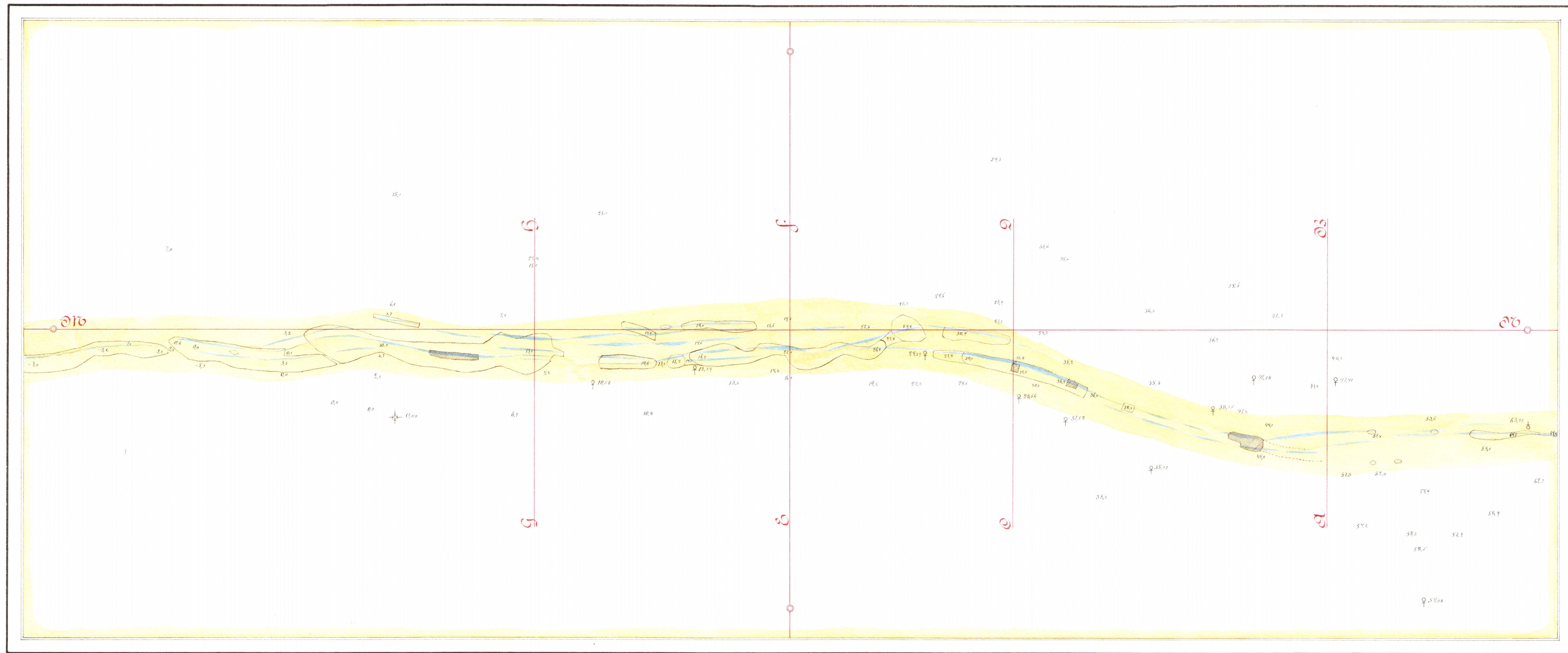
Kartan upprättad efter mätningar, som afslutades 2da 1886 af H. Hög. H. Com. Ed. Bot. 2da 1885.

Kompletteringsmärkning till denna karta

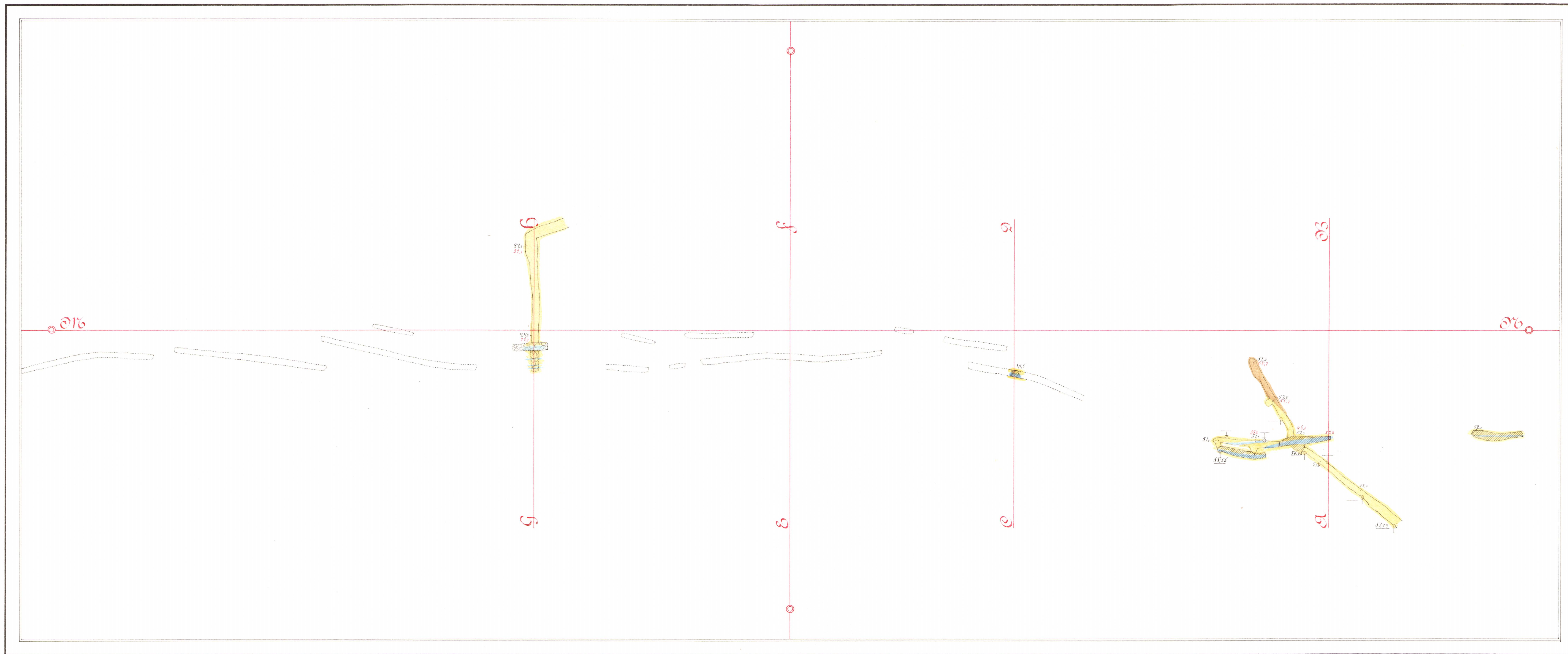
[illegible]

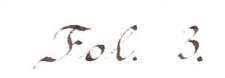
Strophomena grandis Le Bon

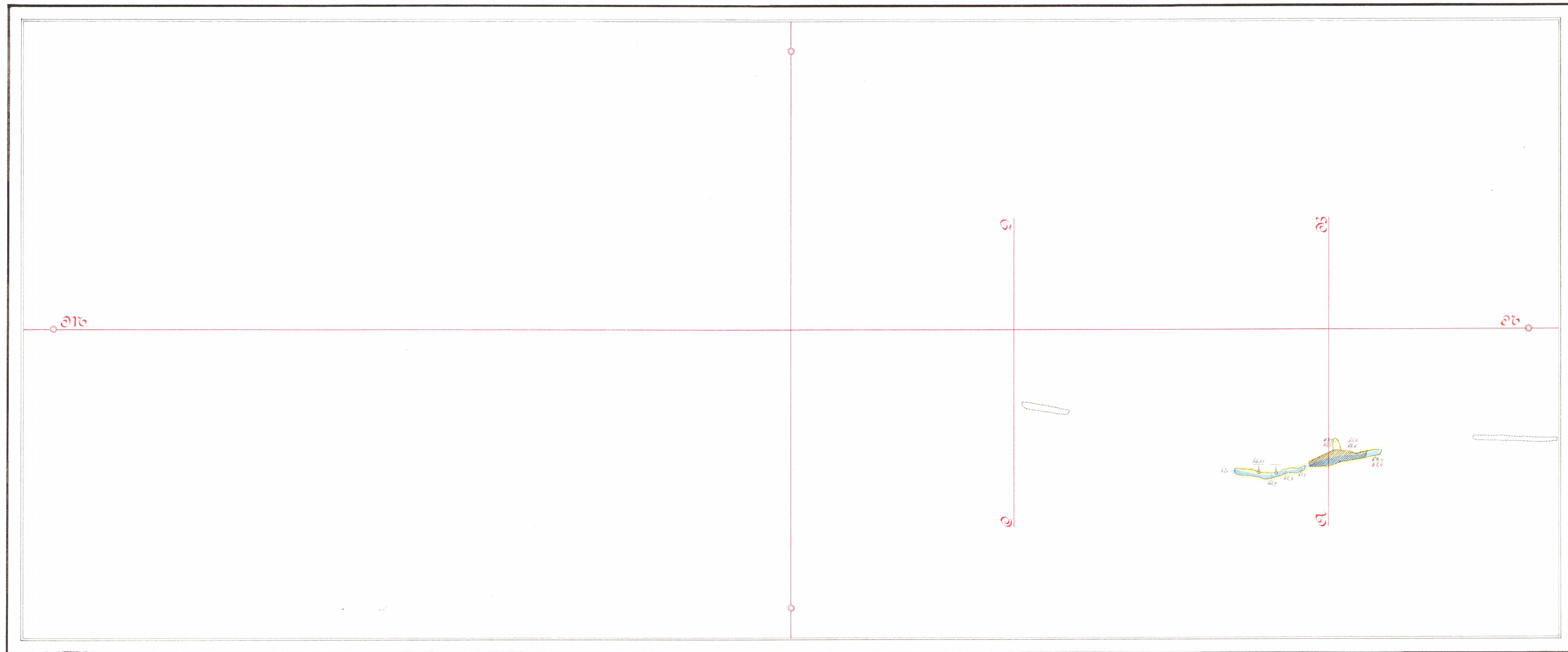

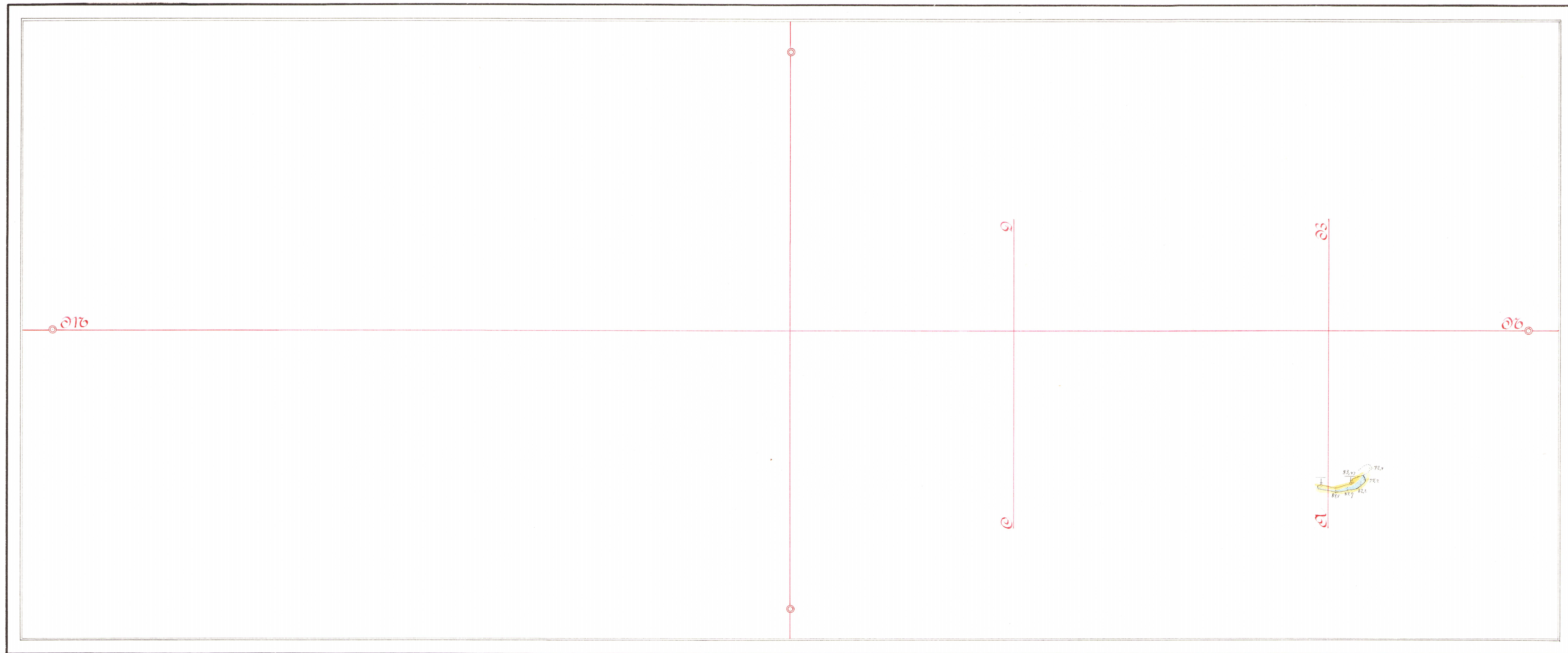

Fol. 1.

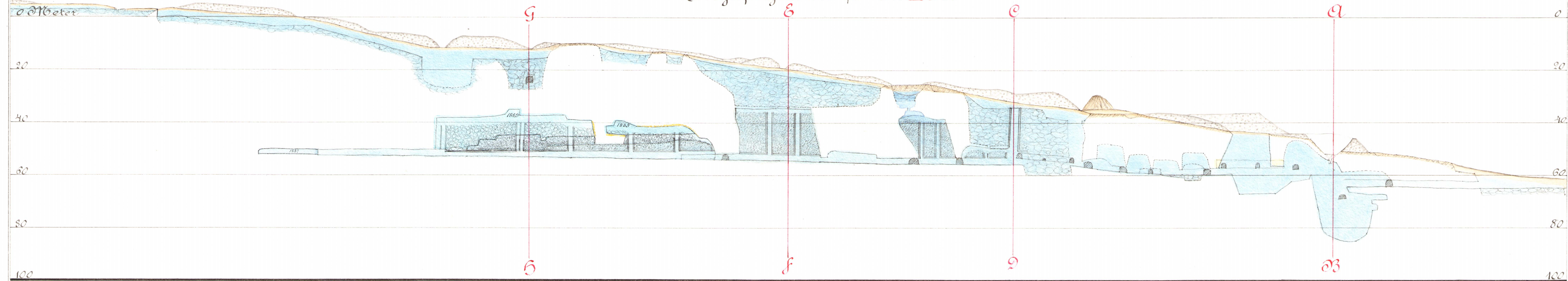

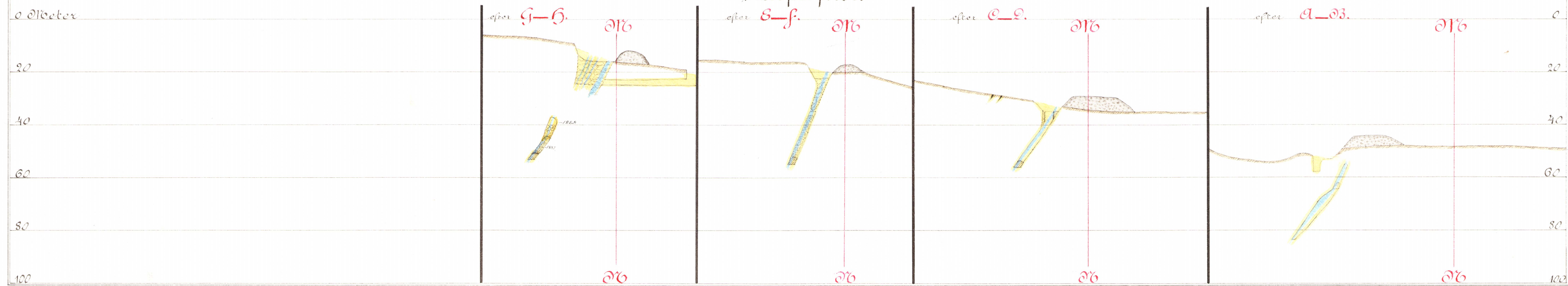

Längdprojektion på 016-016.

Trärprofiler.

Beskrifning

Karta öfver Rånsbergs Grufvor, Upprättad år 1886.

Till grund för kartans upprättande ligga i hufvudsak
mätningar, som blifvit af underseende utförda i nio-
rande års rummar.

Men derjemte har jag haft en tillgång:

- 1:) En af C. T. (Frolius?) år 1837 upprättad "Karta öfver Stollen
i Rånsberget," hvilken stoll jag i vidfogad karta
betecknat med namnet Jordgrufvestollen. Från nämnda
karta äro endast några få afstäckningsriffver och en
par naturändas lägen tagna.
- 2:) En af Dr. A. Afzelius år 1853 upprättad "Karta
öfver Rånsbergs Grufvor," omfattande samma parti som
nämnda lilla karta, hvilket vid denna tid kommit:
Jordgrufvan, Lådan (Sydöstra, Sydvestra) Orrens Säckning och
Sant-hänsstollens parti från dessa grufvor till dess utmyn-
nande i dagen. Då denna karta befannits i de delar, der
jag haft tillfälle kontrollera henne, fann jag, som förväntadt,
samt i sinnet äro 4 märkpunkter i dagen och konturerna af
stollen i sinnet östra ändan af Jordgrufve Säckning, så hafva
de en icke åtkomliga delarne af grufvorna från och med
Jordgrufvan med till Sant-hänsstollen gäma blifvit utlagda
efter deras rummar.
- 3:) En af J. Magnusson år 1877 upprättad "Karta öfver Råns-
bergsgrufvan," i hufvudsak omfattar det lilla partiet
Stånggrufvan - Jordgrufvan. Då denna karta visat sig:
flera afseende felaktig, har jag efter deras rummar endast
utlagt några en åtkomliga orter på sidan om Stång-
stollen mellan Stång- och Jordgrufvan och prickat dessa.
- 4:) Ett utdrag från tryckt utgifvet "Utdrag af Relationer-
na om Försäkrings Renslag grufvor från årtio till årtio

år 1880," hvarifrån dock föga kunnat hemtas, ena grufven
 i fallet är så många, att man ej vet hvilka af dem,
 som de särskilda namnen hafva afseende på. I dessa re-
 tinner omnämna grufvor äro: Skoggrufvan (1722-1737); Bergman-
 grufvan, sydväst från Skoggrufvan (1722); Öfre Fallgrufvan (1722, 1740, 1741);
 Norra Fallgrufvan (1726); Södra Fallgrufvan (1730, 1731); Gårds Fallgruf-
 van (1737); Nedre Fallgrufvan (1740); Öfre Sackhusgrufvan (1720); Öfre Sackhusgru-
 ven eller Jordgrufvan (1741, 1849-1857); Nedre Jordgrufvan (1741) och Södra (1825);
 Skjörnäsgrufvan (1723-1736); Skjörnäsgrufvahalen (1737, 1830); Sten-
 grufvan och Stengrufvahalen i södra ändan af Stengrufvan (1725-1741);
 Öfra och Nedra Sackhusgrufvorna (1750); Nilsli Sackhusgrufva (180-
 1820); Stollen till Skjörnäsgrufvan, på harten betecknad med
 namnet Halsstollen (1826-1829); Jordgrufvestollen (1833-1835); Södra
 Örtan (1835-1854) samt Stollen från Sackhusgrufvan, i harten be-
 tecknad med namnet Sackhusstollen (1839-1842). År 1745 har Kungl.

Enall uppräddt följande beskrifning, hvilken jag dock ej ansett sig
 skaffa, emed den ligger alltför långt tillbaka i tiden för att kunna lemnas
 några tillförlitliga upplysningar om alla de grufvor, som nu finnas.

Endast några namn samt iupmärksamhet af den igemvårdade orten samt
 namnet Halsstollen äro tagne från Relationerna, hvilka visade de
 särskilda grufvorna vauliga ställe därvid, att grufvorna varit igen.

5.) En genom min förför år 1878 uppräddad karta öfver kompass-
 gen i en del af fallet, från hvilka karta anledning togit till under-
 sökning af undersökningarna på några ställen i Geologiska dagbladet, afseende
 grufvor ej varit upptagna, liksom emellertid en mindre del af rasgrufvorna
 tillräckligt från denna karta.

6.) Af mig från och med februari 1882 gjorda måttliga annotationer
 om malmen hade under indrifning i stollen eller fallet, som de var
 från Stengrufvan behållt (august 1880) indrifna 200 fot (59,4^m) och sedan
 till den 28 Augusti 1886, då mätningen afslutades, indrifnit ytterligare
 686 fot (203,7^m), efter profilen väst. Efter dessa annotationer, som
 äro givande på den måttliga malen i stollen, ad malmen hade
 utvidad i harten, hvarvid dock en anmärkas, att den malmen ut-
 gjorts af 2 eller flera ränder, hvilket offtast varit fallet, hafva

dessa ränder blifvit sammanslagna till en enda rand i harten.
 Sålignat många annotationer har malmen haft under tiden
 mättyhet.

På en längd af 46 fot (13,7^m) mindre än 1 fot (0,3^m), väst (0,9^m) mättyhet
 " " 213' - (63,2^m) 1 fot och mindre, 9' - (2,6^m) " "
 " " 282' - (83,7^m) 2 - 2,9' - (0,6^m) " "
 " " 95' - (28,2^m) 3 - 3,9' - (1,2^m) " "
 " " 30' - (8,9^m) 4 - 4,9' - (1,2^m) " "
 " " 20' - (5,9^m) 5 fot (1,5^m) " "

Malmen medelmåttighet har på denna 686 fot (203,7^m) varit
 2,1 fot (0,62^m), eller, emed afseende på sidomalmen finnas, den
 malmen mättyhet understigit 1 fot (0,3^m), hvarhans medelmåttighet
 sägas hafva varit 2,25 fot (0,67^m). -

Grufvafallets hela längd. Det torde här vara på sin plats
 omnämna, att utom den fältslacks af 2000 fot (593,8^m), som
 kartan omfattar, förtätnar grufvafallet åt Norröst således, att
 närmast och i fortsättning af de grufvor, som kartan visar, följande
 en sträcka af:

c:a 150 fot (c:a 45^m) grufvor med afseende på hvarandra, hvarandra
 c:a 100 fot (c:a 30^m) stora skärningar, därefter i stället för samt slutligen
 c:a 270 fot (c:a 80^m) smärre, spridda skärningar.

Den allra väsentligaste och öfverhäfver den hvarandra delen af
 Rånbergsfallet är således i harten i synnerhet. Utanför Sackhus-
 stollens grunda förtätnar kompassslagen; hvar ligger hvarandra jag ej.

Bergarten vid Rånberg. Kallar C. S. i en del af denna up-
 präddad karta för Chloritshiffer. Afslutad ärover detta i sin
 karta till förhållanden. - Sverrebohus säger i sin "Beskrifning till Geo-
 logisk Öfversiktsharta öfver Norrlands län, 1881": "Hufvudbergarten
 hvar Rånberg består af en mörk, gröngrön, i allmänhet tydeligt
 randig granulit." -

I Nordöstra delen af fallet ad Sverrebohus (granulit) tydeligt
 tydligt och stundom förtätnar typiskt, men inte så i den syd-

vestre delen, der man for blotte øjet smilende kan ijenkæn-
ne densamme. For at få seken fæstet udtredt, har den Reg-
nistrant u. m. A. Sjögren vådvilligt tillåtet sig at med udmær-
ket af en 20 tal profeter, af hvilke der efter slæbning mæn-
skeligt undersøgt 11 af de mest tydelige, hvilke saavelgi
viser sig udfra af Surit, men eller mindre stærkt opblæst
med slæbner og den uafgjorte del af Øst. Efter jern-
fælle mellem disse og en stor antal stener fra fæl- og
hæsternes øvre del, naar jeg det var konstateret, at de
saa i mænkendens ved hændelse lige ommedelbart indgår i
Suritens store uafgjorte gængart, eller varphopane i hæn-
del se at, som en de mest tydelige udfra af Øst. Disse var-
viter stærkt, så at de alene mest liden jernhopan (opblæ-
der med jern, som de end tæller en), og saavel disse var-
som rasbottene de bevare med træ, buske og græs.

Kartens Norsteck udfra af riktigheder for Østjernen den
28 Aug. 1888 kl. 10 om. atav konjering for Østjernen derved
afvisning fra Norsteck.

At jeg ikke anordnet kartens ramme parallelt med, resp.
vinkelret mot norstecket har sin grund dels der, at jeg
anvender den gamle principen, at man ved kartens oplysning
for se enet ligge, den tillægger en vist indflytning,
dels at graftecknet anføres kommit suet efter bladet, hæn-
genom kartens afvisning blifvet udfra bred og en stor del interse-
lon partier blifvet iingende i densamme og dels at længe-
profiler efter hele fæltet og de skulle kunne iingende på et
blad, forudsat at man i gjort kartet længe an den desjovant be-
hoft var for at iingende de iingende graftecken. Længdprofilen kan
nu kunne så længe, at hængprofilhængene i densamme lige
vertikalt naar samme liden i dyphart bladen.

Fæltets topografi ad i det derfor afvisning dagbladet indgår med
overbortlig udfra at, og den store skærpe og fra-

konsten af besprekker den anes til hænging betydlig
djup og udfra at hos indlægge graftecken eller at mænk
der vant men samlet.

Geologiske dagbladet (Fol. 1) kan dermed ikke give anvisning
på store tilfældighed hos mænkendens lige betæffet,
ellev alle de saavelindtegrænser, som for disse riktige ind-
gåer vant tilgængelig, blifvet anført.

For at fænkendens bladet hænging i afvisning skole
ad som riden skole og for at få afvisning mænkendens
i iingende fæltene ad Suritens fælt endet anlagt i, som
synes, og i afvisning hele bladet.

Djupbladet. De mænk graftecken i Fol. 2 ad helt og hel-
et supponerer den fælt af oplysning rasbottene. Det var
delt anført, at man ikke alene har veta en virkelig rasbot-
ten eller endet skærpe af fæltene.

At relationen har jeg ikke kunne slæte udfra den djup
de riktigheder den kunne om hæng graftecken ad.

Dermed den efter relationen mænk, at den store skærpe, eller den
graftecken, som riden i karten mest djupgæng, arbejder anes et ad
efter den Afzelii karte ad 1853 afvisning, og relationen rige,
at graftecken naar dette i blifve 2 i 3 fæltene (cirka 5 meter) djup.
Så man emellertid i kan veta, om Afzelii karte blifvet 1854 kom-
pletteret (afvisning har iingende profiler, af hvilke anføres kontur afvisning
skole kunne riden), så ad det vist, hængendens afvisning hæng
vit indgår, men antagligen ad den det ikke, og i så fælt skulle den
store skærpe skole en afvisning hos boten af cirka 90 meter. Så
i top. dagbl. synes har tælt efter dens graftecken hæng og var-
hopan fra den rasat ved i graftecken, og dette var fortæller anført.

Hæng fæltene betæffet, så veta den personer betætt, at
den ad betydlig djup an den efter Afzelii karte riden i iingende.
Delt relationen arbejder den og anes 1857 og hæng riden.
Med en ark afvisning af 5 meter den graftecken fra 1853 den

1857 sköf afvänt från 67 till 87 meter allmän afgränsning
eller hafsen ungefär samma djup som Södra Örtens Säckning.

Harviden undersöker finnes efter Södra hänsättern hela vägen
från gånar intill Södra Örtens Säckning eller till den iuprindade
sidvorten till Stollen Sydost om och i fortsättning af uppsänkningen
Säckning, han var ej med säkerhet veta, men således har blifvit
inlagt dels på den grund, att relationerna emellan afsevärda neder
i Stollen 8 famnar (14^m) från dess dagning (hvitsten mellan dock
skulle snart "i" aflägit, att den vid en efterföljande ej kunde ar-
betskostnaden) dels också därför, att det uppgifves, att en arbeten,
som för ett tiotal år sedan dröf uppsänkningen vidort med dertill
hvarre tillhugghott, skulle afren lufa skjutet efter velen har och
der i Stollen tak. Men är detta parti af Södra hänsättern otogäng-
ligt, emad den varit i gånar.

Alla märkpunkter ofren jord samt alla under jord, som ligga Ned-
ost om jordgrafen äro af vrig iinmatta; de ofrige äro tagen från afse-
li karta. Några afgränsningssiffror på otogängliga delar i Syd-
votre delen af grafonen äro afsejdel af en skjuteteken, hvilka
antyder dess osäkra natur. Alla afgränsningar äro i meter från
fältets utspäkt.

Långbanshyttan 30 November 1886
H. S. Tiberge

Tillägg

Afskrift Kartans norrströck utgöres, såsom i förståande beskrifning finnes omnämnt
af rikteringen för Polstjärnan den 28 Aug. 1886 kl. 10 e. m.

Enligt beräkningssunder, som blifvit benäget meddelade af Her. Akademi-
skrifvelen N. C. Dunér vid Lunds observatorium, har rättla norrströcket i
förhållande hertil ligga 2° 28' västligare och magnetiska norrströcket för-
ligga 9° i 10° väster derom eller c. 12° väster om kartans norrströck.

Långbanshyttan den 17 Jan. 1888. H. S. Tiberge

Vidimoras

C. H. Mannerhale

Brytningen, till följd af ogynnsam konjunktur, Lisevidare
inställt den 18 ell. 1889.